

Resolució de 21 de desembre de 2016, de desestimació de la Reclamació 225/2016 i d'estimació de la Reclamació 226/2016 (acumulades)

Administració reclamada: Ajuntament de Sant Vicenç dels Horts.

Informació reclamada: Nom i cognoms i domicili de la persona o persones que van formular una denúncia per estacionament indegut a vehicles de titularitat de la persona jurídica reclamant.

Resum: De conformitat amb la legislació en matèria de procediment sancionador de trànsit la identitat de la persona denunciant i el seu domicili són dades accessibles per a la persona denunciada, excepte si es tracta d'un agent de l'autoritat, que podrà identificar-se exclusivament amb el seu número d'identificació professional. En aquest últim cas, es desestima el dret a accedir al nom i cognoms i domicili de l'agent de la Policia Local autor de la denúncia, ja que la persona reclamant-denunciada ja coneix el seu número d'identificació professional.

Paraules clau: Ajuntament. Persona interessada. Protecció de dades. Procediment sancionador. Trànsit. Denúncia voluntària. Agent policial. Acumulació.

Ponent: Elisabet Samarra i Gallego.

Antecedents

1. El 16 de setembre de 2016 van entrar en la GAIP les Reclamacions 225/2016 i 226/2016, presentades contra l'Ajuntament de Sant Vicenç dels Horts, per no haver obtingut resposta a les sol·licituds d'informació que es detallen seguidament. La reclamació es formula en nom de la persona jurídica Grup Marsan, Consultoria estratègica, SRL, i declina sol·licitar el procediment de mediació en la seva tramitació.
2. El 4 d'agost de 2016 la persona reclamant va presentar a l'Ajuntament de Sant Vicenç dels Horts dos escrits dirigits a l'alcaldeessa, a la secretària municipal accidental, a la regidora de Mobilitat i a l'inspector de la Policia Local, en els quals la persona reclamant, emparant-se en la normativa de transparència i accés a la informació i en la de procediment administratiu, sol·licitava, en la seva condició de persona interessada i denunciada dels respectius expedients sancionadors, que li fossin comunicats el nom, el cognom i el domicili de la persona o persones que van formular les denúncies per estacionament indegut de dos vehicles, titularitat de la persona jurídica reclamant. En l'encapçalament d'un d'ells, que porta causa de la Reclamació 225/2016, la persona reclamant fa constar com a referència el número d'agent de Policia Local que ho va denunciar. En l'altre, objecte de la Reclamació 226/2016, fa constar que es tracta d'una denúncia voluntària.
3. El 21 de setembre de 2016 la GAIP va admetre a tràmit les reclamacions objecte d'aquesta resolució acumulada.

4. El 23 de setembre de 2016 la GAIP va donar trasllat de la reclamació a l'Ajuntament reclamat, i li va sol·licitar un informe en el qual es justificués i fonamentés jurídicament la posició de l'Ajuntament, així com la de l'expedient, tot això dins del termini de deu dies. En no haver respost l'Ajuntament, la GAIP va reclamar l'esmentat informe el 25 d'octubre.
5. El 3 de novembre de 2016 l'Ajuntament va remetre l'informe requerit per la GAIP. En ell, l'Ajuntament afirma que la comunicació o cessió de dades personals que es reclama suposa una vulneració de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal que no té empara legal, per la qual cosa s'ha de denegar l'accés.
6. El 15 de novembre de 2016 la GAIP va sol·licitar a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) que emetés l'informe preceptiu, conforme a l'article 42.8 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació i bon govern (LTAIPBG), ja que l'Administració fonamentava la desestimació de l'accés en la protecció de dades personals. L'esmentat tràmit va comportar l'ampliació en quinze dies del termini de resolució, d'acord amb allò establert a l'article 42.9 LTAIPBG, la qual cosa va ser oportunament comunicada a la persona reclamant.
7. El 29 de novembre de 2016, l'APDCAT emet informe en relació amb les reclamacions objecte d'aquesta Resolució. L'esmentat informe, després de recordar la reiterada doctrina del Tribunal Constitucional en relació amb el fet que la limitació de drets fonamentals només pot produir-se de manera proporcionada, descarta que el dret d'accés reconegut per la normativa de procediment administratiu hagi de prevaler en qualsevol cas sobre la protecció de dades personals i conclou que, "tenint en compte que a la vista de la informació aportada la persona o persones denunciants tindrien la condició d'agents de l'autoritat, des del punt de vista de la normativa de protecció de dades de caràcter personal no resultaria justificat l'accés al nom i els cognoms i el domicili dels agents denunciants en matèria de trànsit. L'accés s'hauria de limitar al coneixement del número professional d'identificació de l'agent o els agents que hagin formulat la denúncia". El 30 de novembre, la GAIP va remetre aquest informe a la persona reclamant.
8. El 20 de desembre de 2016 la GAIP reclama a l'Ajuntament còpia de la denúncia per estacionament indegut relacionada amb la Reclamació 226/2016 en relació amb la qual se sol·licita conèixer les dades identificatives i el domicili de la persona o persones denunciants, a fi de comprovar si en aquest cas el denunciant seria un agent de la Policia Local, com es fa constar en la Reclamació 225/2016, o no. El 21 de desembre l'Ajuntament remet còpia de la butlleta de denúncia voluntària, en la qual consten el nom i cognoms i el domicili de la persona denunciants, que no té la condició d'agent de l'autoritat.

Fonaments jurídics

1. Acumulació de les Reclamacions

L'article 73 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, del règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú (LRJPAC), vigent en el moment d'iniciar-se aquest procediment, preveu que l'òrgan que tramita un procediment pugui acumular-lo a d'altres amb els quals tingui una identitat substancial o una connexió íntima. En el mateix sentit s'expressa l'article 57 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

Aquesta identitat substancial es produeix clarament en el cas de les reclamacions objecte de Resolució, ja que hi ha una identitat de parts i una coincidència de l'objecte o pretensió de la Reclamació.

En conseqüència, en aplicació dels principis d'economia i simplicitat que han de presidir l'activitat administrativa, i vist que de l'acumulació no es deriva perjudici per a les parts ni per a l'interès general, resulta oportú i ajustat a Dret l'acumulació de les reclamacions identificades en l'antecedent 1 d'aquesta Resolució.

2. Sobre l'admissibilitat de la reclamació i la competència de la GAIP

L'article 39.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) estableix que les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública poden ser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant de la GAIP.

L'Administració reclamada es troba dins de l'àmbit d'aplicació de l'LTAIPBG i, per tant està obligada a facilitar l'accés a la informació pública de què disposi, i de conformitat amb els articles 72 i següents LTAIPBG, la GAIP és competent per atendre les reclamacions que es dirigeixin contra ella en matèria d'accés a informació pública. L'objecte de la reclamació és informació pública, de conformitat amb la definició que fa l'article 2.b) LTAIPBG. La reclamació reuneix els requisits d'admissibilitat establerts per la LTAIPBG i pel Manual de Reclamacions de la GAIP i, per tant, és admissible a tràmit.

3. Sobre la normativa a aplicar al règim d'accés a la informació objecte de reclamació

Consta en els antecedents que la persona reclamant invoca la seva condició de persona interessada en el procediment sancionador, en condició de denunciada, en relació amb el qual reclama accedir a dades de la persona denunciant. I partint d'això, invoca com a fonamentació del seu dret d'accés, a més de la normativa en matèria de transparència i accés a la informació, la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú (LRJPAC), als seus articles 31, 35.a i 135.

Però en aquest cas la normativa que s'ha de tenir específicament en compte és la reguladora dels procediments sancionadors en matèria de trànsit i seguretat viària, ja que aquesta haurà de determinar si la revelació de la identitat i domicili de la persona denunciada a la reclamant, en qualitat de denunciada, troba empara legal. En el cas de la Reclamació 225/2016, en què el denunciador és un agent de la Policia Local, això sembla més que dubtós. L'article 87.2.d del Text refós de la Llei sobre trànsit i circulació de vehicles a motor i seguretat viària, aprovat per Reial Decret Legislatiu 6/2015, de 30 d'octubre (TRLT) i l'article 5 del Reglament de procediment sancionador en matèria de trànsit i circulació de vehicles a motor i seguretat viària, aprovat per Reial Decret 320/1994, de 25 de febrer (RPST), estableixen amb tota claredat que les dades identificatives dels denunciadors (nom i cognoms i domicili), quan aquest sigui un agent policial, se substitueixin pel seu número d'identificació professional. Per tant, si la denúncia està promoguda per un agent de la Policia Local, com s'afirma explícitament en la Reclamació 225/2016, a la butlleta de denúncia notificada haurà de constar únicament el número d'identificació professional.

En canvi, en el cas de la Reclamació 226/2016, d'acord amb la normativa transcrita reguladora del procediment sancionador en matèria de trànsit, a la butlleta de denúncia voluntària ha de constar el nom, els cognoms i el domicili de la persona (article 7 RPST), i així hi consta.

4. Sobre la informació objecte de reclamació i la protecció de dades personals

La persona reclamant vol accedir al nom i cognoms i al domicili de les persones que haurien formulat denúncia per estacionament indegut contra el seu vehicle. En un dels casos, la Reclamació 226/2016, la cessió de les esmentades dades personals està emparada per la normativa de trànsit citada en el FJ 3, per la qual cosa seria d'aplicació l'article 11.2.a de la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter Personal (LOPD) i ha d'estimar-se.

En canvi, en relació amb les dades personals del denunciador relacionades amb la Reclamació 225/2016, ja hem vist que la normativa sancionadora de trànsit no empara la seva cessió, havent-n'hi prou amb comunicar al denunciador el número d'identificació professional, per la qual cosa haurem d'analitzar si resulta estimable la pretensió d'accedir al nom i cognoms i domicili de l'agent de Policia Local.

D'acord amb la LTAIPBG, l'accés a informació que contingui dades merament identificatives de personal al servei de l'Administració pública segueix un règim general d'accés, excepte que, excepcionalment, hagi de prevaler la protecció de dades personals o altres drets constitucionalment protegits (art. 24.1 LTAIPBG). Aquesta prevalença que en casos excepcionals pugui tenir la protecció de les dades merament identificatives de personal públic s'ha de dirimir prèvia ponderació raonada de l'interès públic en la divulgació i els drets de les persones afectades, atenent, entre d'altres, a les circumstàncies establertes per l'article 24.2 LTAIPBG, entre les quals, que la informació pugui afectar la seguretat de les persones.

En el cas de la Reclamació 225/2016 sembla clar que la identificació amb noms i cognoms de l'agent de la Policia Local pot suposar un risc per a la seva seguretat, i és precisament a fi de preservar-la que els agents policials actuen identificats amb número d'identificació professional. Per contra, no s'aprecia ni es justifica en la reclamació quin pugui ser l'interès o la rellevància que pugui tenir l'esmentada identificació nominal per al que podria ponderar-se com un interès superior: el de defensa del denunciat i reclamant, per al cas que el procediment sancionador encara estigui en tràmit i la seva resolució no sigui ferma. Les dades identificatives (nom i cognoms) i el domicili del denunciant són requisit de les denúncies per garantir que durant el procediment puguin practicar-se determinades proves, com la ratificació de la denúncia, en cas que el denunciat vulgui sotmetre la denúncia a un procés de contradicció. Però en relació amb una denúncia interposada per un agent policial, aquesta mateixa finalitat està garantida amb la identificació professional i el mateix Ajuntament pot actuar com a domicili, de manera que correspondria al propi Ajuntament la citació de l'agent identificat amb el seu número professional, si el denunciant el requerís en pràctica d'una prova contradictòria.

A aquest mateix resultat arriba l'avaluació i ponderació que conté l'informe de l'APDCAT, en concloure que, atès que la persona denunciant tindria la condició d'agent de l'autoritat, des del punt de vista de la normativa de protecció de dades de caràcter personal, no resulta justificat l'accés al nom i cognoms i al domicili de l'agent, i l'accés s'hauria de limitar a conèixer el número professional d'identificació de l'agent denunciant.

Per això, en relació amb la Reclamació 225/016, considerant que el reclamant ja coneix, com a denunciat, i ho aporta en el seu escrit inicial, el número d'identificació professional de l'agent denunciant, d'acord amb tot el que s'ha dit anteriorment, hem de desestimar l'accés de la part reclamant a la informació de què disposa l'Ajuntament relativa al nom i cognoms i domicili de l'agent que hauria firmat amb el seu número d'identificació professional una denúncia per estacionament indegut.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP es publicaran al portal de la Comissió, prèvia dissociació de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 21 de desembre de 2016, resol per unanimitat:

1. Acumular les Reclamacions 225/2016 i 226/2016.

2. Desestimar la Reclamació 225/2016, no reconeixent el dret d'accés al nom i cognoms i domicili de l'agent policial denunciant ja que aquest s'ha identificat ja amb el seu número d'identificació professional.
3. Estimar la Reclamació 226/2016 i declarar el dret del reclamant, en tant que denunciat, a conèixer el nom i cognoms i domicili de la persona denunciant.
4. Requerir l'Ajuntament de Sant Vicenç dels Horts que, en el termini de deu dies hàbils des de la notificació d'aquesta resolució, lliuri a la persona reclamant la informació indicada en el punt 3.
5. Requerir a aquest Ajuntament que, en aquell mateix termini, informi la GAIP de les actuacions realitzades per a l'execució material d'aquesta Resolució.
6. Convidar la persona reclamant que comuniqui a la GAIP qualsevol incidència que sorgeixi en l'execució d'aquesta resolució i que pugui perjudicar els seus drets i interessos.
7. Declarar finalitzat el procediment relatiu a les Reclamacions 225/2016 i 226/2016 i disposar la publicació de la present resolució al web de la GAIP.

Barcelona, 21 de desembre de 2016

Elisabet Samarra i Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós-administratiu davant del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en el termini de dos mesos a partir de l'endemà a la seva notificació, conforme a l'establert en la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció Contenciós-administrativa.